

Rolnummers : 31-32-33
Arrest nr. 38 van 30 juni 1987

In zake : de prejudiciële vragen die de Raad van State, afdeling Administratie, bij arresten nummers 26.090, 26.091 26.092 van 22 januari 1986 respectievelijk heeft gesteld in zake :

A. 29.658/VI-7145

1. LEFEBVRE Anne, echtgenote DEREIGNONCOURT,
2. VAN DE MEIRSSCHE Danielle,
3. DUTRY Raoul,

tegen

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door

1. de Minister van het Brusselse Gewest,
2. de Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest (F),
3. de Staatssecretaris voor het Brusselse Gewest (N),

tussenkomen de partij :

de FRANSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door haar Executieve

A. 30.156/VI-7261

DUTRY Raoul,

tegen

dezelfden, zoals hierboven vermeld,

en ten overstaan van de FRANSE GEMEENSCHAP.

A. 30.192/VI-7263

LEFEBVRE Anne, echtgenote DEREIGNONCOURT,

tegen

dezelfden, zoals hierboven vermeld,

en ten overstaan van de FRANSE GEMEENSCHAP.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en E. GUTT,

de rechters I. PETRY, J. SAROT, J. WATHELET, D. ANDRE, F. DEBAEDTS, L. DE GREVE,
K. BLANCKAERT, L.P. SUETENS, M. MELCHIOR en H. BOEL,

bijgestaan door de griffier H. VAN DER ZWALMEN,

onder voorzitterschap van voorzitter E. GUTT,

wijst na beraad volgend arrest :

I. ONDERWERP

1. Bij arresten nummers 26.090, 26.091 en 26.092 van 22 januari 1986 heeft de Raad van State, afdeling Administratie, aan het Hof de volgende prejudiciële vragen gesteld :

"1.- Wordt artikel 7, eerste lid, a), van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, dat naar de door de gemeentewet gestelde regels verwijst, geschonden door het decreet van 28 februari 1978, uitgelegd door het decreet van 8 juli 1983, doordat dit decreet de handelingen houdende benoeming van het personeel van de gemeentelijke bibliotheken onderwerpt aan een aan de Franse Gemeenschapsexecutieve opgedragen specifiek toezicht, terwijl die handelingen onder het door de artikelen 86 en 87 van de gemeentewet ingestelde gewone toezicht zouden ressorteren ?

2.- Worden de regels vastgesteld door artikel 108, tweede lid, 2° en 6°, van de Grondwet en door artikel 7 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 geschonden door het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 8 juli 1983 tot uitlegging van het decreet van 28 februari 1978 tot instelling van de Openbare Dienst voor Lectuurvoorziening, doordat het decreet, ofschoon het als uitleggend wordt gekwalificeerd, de Franse Gemeenschapsexecutieve met terugwerkende kracht machtigt tot het uitoefenen van een specifiek toezicht met name op de gemeentelijke handelingen die betrekking hebben op de gemeentelijke bibliotheken, terwijl het decreet van 28 februari 1978 zelf de Gemeenschapsexecutieve slechts een controletaak had opgedragen, die niet de uitoefening van een specifiek toezicht omvatte ?"

II. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

2.1. Uit de dossiergegevens betreffende de voorafgaande rechtspleging blijkt dat de gemeenteraad van Sint-Pieters-Woluwe bij besluiten van 30 april 1982 de Heer Raoul DUTRY tot hoofdbibliothecaris, de Heer Philippe PERSOONS tot stagedoend bibliothecaris en Mevrouw Anne LEFEBVRE en Mevrouw Danielle VAN DE MEIRSSCHE tot stagedoend hulpbibliothecaris benoemde. Die besluiten zijn bij koninklijk besluit van 1 oktober 1982 vernietigd.

Tijdens de zitting van 15 december 1982 nam de gemeenteraad van Sint-Pieters-Woluwe een ontwerp van overeenkomst aan tussen de gemeente en de vereniging zonder winstoogmerk "Bibliothèque principale François Persoons de Woluwé-Saint-Pierre, de Woluwé-Saint-Lambert et des communes du Sud-Est de Bruxelles", volgens welke het personeel van de gemeentelijke bibliotheek ter beschikking werd gesteld van voormelde vereniging; tevens ging de gemeenteraad over tot herbenoeming, in vast dienstverband, van de vier voornoemde bibliothecarissen.

Bij brief van 29 december 1982 liet de Minister-Voorzitter van de Franse Gemeenschapsexecutieve de gemeente weten dat de besluiten van 15 december 1982 uitwerking mochten hebben.

Een koninklijk besluit van 28 januari 1983 vernietigde de besluiten betreffende het ontwerp van overeenkomst; een koninklijk besluit van 26 januari 1983 vernietigde die betreffende de benoemingen.

2.2. Het verwijzingsarrest nummer 26.090 betreft het beroep van de partijen LEFEBVRE, VAN DE MEIRSSCHE en DUTRY dat strekt tot vernietiging van het koninklijk besluit van 1 oktober 1982. De zaak is op de rol ingeschreven onder het nummer 31. De verwijzingsarresten nummers 26.091 en 26.092 betreffen de beroepen waarvan respectievelijk het ene door de partijen DUTRY en LEFEBVRE en het andere door de partij DUTRY is ingesteld, en die beide strekken tot vernietiging van het koninklijk besluit van 26 januari 1983. Deze zaken zijn op de rol ingeschreven onder de nummers 32 en 33.

2.3. Voor de Raad van State hebben verzoekers een middel aangevoerd waarin ze de bevoegdheid aanvechten van degene die de handelingen houdende vernietiging van de benoemingen heeft verricht. Zij stellen daarin dat het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 februari 1978 tot instelling van de Openbare Dienst voor Lectuurvoorziening een specifiek toezicht heeft ingesteld waarvan de uitoefening niet langer aan de Koning toekomt.

2.4. Artikel 11 van voormeld decreet bepaalt :

"Het leidend en technisch personeel van de erkende openbare bibliotheken wordt benoemd, bevorderd en ontslagen door de inrichtende macht aan de door de Koning vast te stellen voorwaarden, de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken gehoord; in deze voorwaarden zijn onder meer de vereiste diploma's en getuigschriften begrepen.

De inrichtende macht stelt het personeelskader op binnen de perken van de criteria die worden vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid de Franse Cultuur behoort.

De wedde van deze personeelsleden moet ten minste gelijk zijn aan de wedde-toelagen".

Artikel 12 van het decreet luidt :

"Het toezicht op de toepassing van dit decreet zal, wat betreft het cultureel, het bibliotheconomisch, het financieel en het administratief aspekt, worden uitgeoefend door de Minister, tot wiens bevoegdheid de Franse Cultuur behoort".

Het enig artikel van het decreet van de Franse Gemeenschap van 8 juli 1983 tot verklaring van artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978 houdende organisatie van de Dienst van Openbare Lectuurvoorziening bepaalt :

"Het artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978 houdende organisatie van de Dienst voor Openbare Lectuurvoorziening wordt als volgt uitgelegd :

§ 1. De Executieve oefent het toezicht uit op de toepassing van de bepalingen van dit decreet en van de toepassingsbesluiten ten opzichte van de openbare bibliotheken door de verenigingen en instelling van privaat recht opgericht.

§ 2. De Executieve oefent de voogdij uit, waarvan zij de rechtspleging organiseert, over al de handelingen van de gemeenten, de provincies en de agglomeraties en de federaties van gemeenten, die betrekking hebben op de bibliotheken bedoeld bij artikel 1, met inbegrip de beslissingen die tot doel hebben openbare bibliotheken, onderworpen aan de toepassing van dit decreet, op te richten en te organiseren, op uitzondering van de handelingen bedoeld bij artikel 7, alinea 1, a) van de

bijzondere wet van de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980".

2.5.1. In de motivering van zijn verwijzingsarresten constateert de Raad van State dat het decreet van 8 juli 1983 tot doel had een einde te maken aan de tweevoudige dubbelzinnigheid die uit de tekst van artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978 kon voortvloeien betreffende, enerzijds, de aanwijzing van de overheid bevoegd tot het uitoefenen van toezicht, en, anderzijds, de aanwijzing van de aan dat toezicht onderworpen handelingen.

2.5.2. Die twee punten doen evenwel, naar het oordeel van de Raad van State, bevoegdheidsproblemen rijzen.

Ten aanzien van elk van die problemen staft de bedoelde Raad zijn oordeel aan de hand van een omstandige motivering die in de arresten op identieke wijze is verwoord.

III. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

3. De prejudiciële vragen zijn bij het Hof aanhangig gemaakt door de overzending van een expeditie van voormelde verwijzingsbeslissingen. Die expedities zijn op 13 februari 1986 ter griffie in ontvangst genomen.

Bij beschikkingen van 13 februari 1986 heeft de voorzitter in functie de leden van de respectieve zetels aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof.

De bij artikel 58 van de organieke wet van 28 juni 1983 voorgeschreven berichten zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20, 21 en 22 maart 1986.

De kennisgevingen, voorgeschreven in de artikelen 60 en 113 van de organieke wet van 28 juni 1983, zijn gedaan bij aangetekend schrijven, op 20 maart 1986 ter post afgegeven en op 21 en 24 maart 1986 aan de geadresseerden bezorgd.

Raoul DUTRY, Anne LEFEBVRE en Danielle VAN DE MEIRSSCHE hebben op 13 maart 1986 gezamenlijk een memorie ingediend in de zaak met rolnummer 31.

Raoul DUTRY heeft op 13 maart 1986 een memorie ingediend in de zaak met rolnummer 32.

De Franse Gemeenschapsexecutieve heeft op 4 april 1986 een memorie ingediend in de drie zaken.

De Vlaamse Executieve heeft op 18 april 1986 een memorie ingediend in de drie zaken.

Anne LEFEBVRE heeft op 18 april 1986 een memorie ingediend in de zaak met rolnummer 33.

De Ministerraad heeft op 16 mei 1986 een conclusie neergelegd in de drie zaken.

De Franse Gemeenschapsexecutieve heeft op 14 oktober 1986 een conclusie neergelegd in de drie zaken.

De Waalse Gewestexecutieve heeft op 24 oktober 1986 een conclusie neergelegd in de drie zaken.

De Franse Gemeenschapsexecutieve heeft op 6 februari 1987 een aanvullende conclusie neergelegd in de drie zaken; op de terechtzitting van 17 februari 1987 is er haar akte van gegeven dat die conclusie als een "zittingsnota" dient te worden beschouwd.

Bij beschikkingen van 18 juni 1986 en 11 februari 1987 heeft het Hof de termijn waarbinnen arrest moet worden gewezen respectievelijk tot 13 februari en 13 augustus 1987 verlengd.

Bij beschikkingen van 4 november 1986 heeft de Voorzitter E. GUTT, de drie zaken aan het Hof in voltallige zitting voorgelegd.

Bij beschikkingen van dezelfde dag heeft de Voorzitter E. GUTT, Rechter M. MELCHIOR, aangewezen om verslag uit te brengen in de drie zaken en heeft de Voorzitter, J. DELVA, daartoe Rechter K. BLANCKAERT, aangewezen.

Bij beschikking van 28 januari 1987 heeft het Hof de zaken met rolnummers 31, 32 en 33 samengevoegd en verklaard dat ze in gereedheid waren om de debatten te beginnen; de datum van de terechtzitting is bij dezelfde beschikking op 17 februari 1987 vastgesteld.

Van die beschikking is kennis gegeven aan de partijen die, evenals hun advocaten, van de datum van de terechtzitting in kennis zijn gesteld bij aangetekend schrijven, op 29 januari 1987 ter post afgegeven, en op 30 januari, 2, 4 en 6 februari 1987 aan de geadresseerden terhandgesteld.

Ter terechtzitting van 17 februari 1987 :

- zijn verschenen :

Mr. M. VAN DOOSSELAERE en Mr. J.-F. NEURAY, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel;

Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel;

Mr. V. THIRY, advocaat bij de balie te Luik, voor de Waalse Gewestexecutieve, Kunstlaan 13-14, 1040 Brussel;

Mr. E. GILLET loco Mr. P. LAMBERT, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsexecutieve, Kunstlaan 19 ad, 1040 Brussel;

Mr. M. DETRY loco Mr. J. GEAIRAIN, advocaten bij de balie te Brussel, voor mevrouw Anne LEFEBVRE, Kolonel Chaltinstraat 22, 1180 Brussel;

Mr. J.-P. LAGASSE en Mr. O. MAINGAIN, advocaten bij de balie te Brussel, voor de heer Raoul DUTRY, Berckmansstraat 8, 1060 Brussel en voor mevrouw Anne LEFEBVRE, voormeld, en mevrouw Danielle VAN DE MEIRSSCHE, Sint-Vincentius-a-Paulostraat 3, 1090 Brussel;

- hebben de Rechters MELCHIOR en BLANCKAERT verslag uitgebracht;
- zijn de pleidooien van de advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

Ter terechtzitting van 17 februari 1987 en in de loop van de beraadslaging was het Hof samengesteld uit twaalf leden. Op 30 juni 1987 was rechter BLANCKAERT verhinderd om deel te nemen aan de terechtzitting en heeft het Hof zitting gehouden met tien leden conform artikel 46, § 2, van de organieke wet, voor de uitspraak van het arrest.

De rechtspleging is gevoerd conform het voorschrift van artikel 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

IV. IN RECHTE

Over de eerste prejudiciële vraag

4.A.1. In hun memorie stellen de verzoekers voor de Raad van State in de zaken met rolnummers 31 en 32, dat alvorens de eerste vraag kan worden beantwoord een ander vraagpunt aan bod komt. Naar hun mening moet allereerst worden nagegaan, of door de decreten bedoeld in de prejudiciële vraag een administratief toezicht is ingesteld. Alleen als die vraag bevestigend wordt beantwoord, komt het onderzoek naar de handelingen waarop dat toezicht wordt uitgeoefend in aanmerking.

De auteurs van de memorie zijn van oordeel, dat artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978 een bepaling is betreffende het toezicht, rekening houdend, enerzijds, met de term "contrôle" die daarin is gebezigd en, anderzijds, met de taak die daarin is opgedragen aan de minister tot wiens bevoegdheid de Franse cultuur behoort.

Betreffende de term "contrôle" beroepen de auteurs van de memorie zich op een advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 8 december 1982.

Wat de bevoegde overheid betreft, zijn de auteurs van de memorie van oordeel dat de Cultuurraad de maatregelen ter voorbereiding van de uitoefening van het toezicht door de Koning voor de minister van Franse cultuur had voorbehouden, voor alle handelingen van de ondergeschikte besturen met betrekking tot de toepassing van het decreet wat de culturele, bibliotheek-economische, financiële en administratieve aspecten ervan betreft, dat wil zeggen, aldus de auteurs, onder alle aspecten ervan.

Volgens de auteurs van de memorie zou het onjuist zijn te beweren, dat het decreet van 8 juli 1983 een nieuwe bevoegdheidsverdeling heeft tot stand gebracht met betrekking tot de uitoefening van het administratief toezicht.

Ze betogen dat de instelling van het specifiek toezicht ten behoeve van de Franse Gemeenschapsexecutieve inzake openbare lectuurvoorziening het resultaat is van de wetten tot hervorming van de instellingen. Tot staving van die stelling, gewagen ze van voormeld advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State. De auteurs van de memorie zijn van mening dat de bevoegdheid die de minister van Franse cultuur is toegekend om aan de uitoefening van het toezicht mee te werken, krachtens het principe van de opvolging van bevoegdheden en door de inwerkingtreding van de wetten tot hervorming van de instellingen, aan de Franse Gemeenschapsexecutieve toekomt.

Na te hebben gehandeld over de overheid die bevoegd is tot het uitoefenen van het toezicht, wijden de auteurs van de memorie hun aandacht aan de handelingen waarop dat toezicht betrekking heeft.

In dat verband verwijzen zij nog naar voormeld advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, waarin is verklaard, dat het algemeen toezicht op de handelingen houdende benoeming of bevordering van de leden van het gemeentepersoneel moet kunnen worden vervangen door een specifiek toezicht in de zin van artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet. Zoniet zou deze bepaling van iedere betekenis worden ontleidigd.

De auteurs van de memorie verklaren de mening te delen die het Auditoraat tot uiting bracht in het kader van de rechtspleging inzake geschillen van bestuur, volgens welke "a en b slechts als volgt met elkaar te verzoenen zijn : de gemeenschaps- (of gewestelijke) wetgever mag een toezicht organiseren dat daardoor een specifiek toezicht zal zijn, voor de handelingen die door de gemeentewet niet aan een bijzonder toezicht zijn onderworpen. Men zou, om in die zin te concluderen, een argument kunnen ontleenen aan de onder a opgesomde voorbeelden, die alle aan bijzonder toezicht van goedkeuring onderworpen handelingen beogen".

Voor de auteurs van de memorie is artikel 7, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen niet van toepassing op het geschil dat aan het oordeel van de Raad van State is onderworpen. Hoe dan ook, het moet worden aangenomen dat de uitoefening van een specifiek toezicht betrekking kan hebben op de handelingen beschouwd in het geschillencomplex dat aanhangig is bij de Raad van State, en wel door toepassing van artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen of van artikel 5, § 3, van het koninklijk besluit van 6 juli 1979 (IX).

4.A.2. In haar memorie verklaart de partij LEFEBVRE, verzoekster voor de Raad van State in de zaak ingeschreven op de rol van het Hof onder het nummer 33, dat het decreet van de Franse Gemeenschap van 28 februari 1978 tot instelling van de Openbare Dienst voor Lectuurvoorziening, uitgelegd door het decreet van 8 juli 1983, kennelijk binnen de bevoegdheidsgrenzen valt van artikel 59bis van de Grondwet en van artikel 4, §, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De auteur van de memorie laat gelden dat de Gemeenschappen, in het kader van hun bevoegdheid, de meest uitgebreide machten hebben, wat met name door artikel 10 van de bijzondere wet zou zijn bevestigd.

De bevoegdheid van de Gemeenschap inzake bibliotheken eenmaal vastgesteld, kon het decreet, naar het oordeel van de auteur van de memorie, een specifiek toezicht instellen en organiseren. Zij citeert dienaangaande het voormelde advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State van 8 december 1982.

De auteur van de memorie onderstreept ten slotte, dat het toezicht niet alleen verband houdt met de legaliteit, maar dat het ook een toetsing van de overeenstemming met het algemeen belang inhoudt en dat het dientengevolge de opportuniteitscontrole ten doel heeft.

De principes van autonomie en gelijkheid van de Gemeenschappen en de Gewesten zouden miskend zijn in de onderstelling dat het Gewest toezicht zou kunnen uitoefenen in een gemeenschapsaangelegenheid.

4.A.3. De Franse Gemeenschapsexecutieve herinnert in haar memorie eraan dat zij op 27 december 1982 een besluit heeft uitgevaardigd houdende uitvoering van artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978, en dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State bij die gelegenheid op 8 december 1982 van advies heeft gediend.

In dat advies, waarnaar reeds is verwezen, is de Raad van State van oordeel, dat artikel 12 van het decreet een specifiek toezicht heeft ingesteld met betrekking tot de handelingen tot benoeming van leden van het gemeentepersoneel van de openbare bibliotheken. De Raad suggereert een wijziging aan te brengen in artikel 12 van het decreet, en aldus een einde te maken aan iedere discussie wat de strekking ervan betreft, en laat daarbij niet onvermeld, dat zulk een wijziging niet onontbeerlijk lijkt om het ontwerp van besluit rechtsgrond te verlenen.

Volgens de Franse Gemeenschapsexecutieve heeft het uitleggend decreet van 8 juli 1983 in de tekst de ambiguïteiten willen wegnemen die door de Raad van State bij de totstandkoming van het besluit van 27 december 1982 aan het licht waren gebracht. Bij dat decreet zou de Franse Gemeenschap op zekere wijze een specifiek toezicht hebben ingesteld op de handelingen van de ondergeschikte besturen betreffende de openbare bibliotheken; ze zou tevens de beperking tot de culturele, bibliotheek- economische, financiële en administratieve aspecten van het beheer van genoemde bibliotheken hebben opgeheven.

Meer algemeen doet de Franse Gemeenschapsexecutieve opmerken, dat de bevoegdheid inzake toezicht, bij artikel 7 van de bijzondere wet toegekend aan de Gewesten, beperkter is dan die welke hun had kunnen worden verleend krachtens artikel 108 van de Grondwet. Slechts de organisatie van de procedures en de uitoefening van het administratief toezicht behoren tot de bevoegdheid van de Gewesten.

Daarentegen zou, voor de aangelegenheden die integraal naar de Gewesten zijn overgeheveld, hun bevoegdheid op het gebied van het toezicht niet beperkt zijn tot de uitoefening en de organisatie van de procedures. De volledige zeggenschap die de Gewesten over die aangelegenheden hebben, zou de bevoegdheid impliceren tot het organiseren van het toezicht betreffende die aangelegenheden onder alle aspecten ervan.

De Gemeenschappen beschikken, wat betreft de aangelegenheden die hun zijn toegewezen, eveneens over de macht om het toezicht onder alle aspecten ervan te regelen.

De Franse Gemeenschapsexecutieve laat dienaangaande gelden dat artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, evenals artikel 108 van de Grondwet de term "organisatie" bezigt zonder enige specificatie, daardoor te kennen gevend dat, wanneer de Gemeenschappen een specifiek toezicht organiseren in een gemeenschapsaangelegenheid, niets wordt onttrokken aan de bevoegdheid die artikel 7, eerste lid, b), hun toekent.

Naar de mening van de Franse Gemeenschapsexecutieve verhindert het principe van de autonomie van de Gemeenschappen en de Gewesten de tussenkomst van een externe macht in de uitoefening van hun respectieve bevoegdheid.

4.A.4. De Vlaamse Executieve betwist, dat de decreten van 28 februari 1978 en 8 juli 1983 toegepast kunnen worden in de zaken die tot de prejudiciële vragen aanleiding hebben gegeven.

De Executieve meent dat voormelde decreten uitgevaardigd zijn krachtens artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet en van artikel 4, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen - bij de goedkeuring van het eerste decreet, artikel 2, 5°, van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap - naar luid waarvan de Gemeenschapsraden - voorheen de Cultuurraden - de culturele aangelegenheden, inzonderheid de bibliotheken, regelen.

Conform artikel 59bis, § 4, eerste lid, van de Grondwet zouden de decreten van 28 februari 1978 en 8 juli 1983 slechts kracht van wet hebben in het Franse taalgebied alsmede ten aanzien van de instellingen gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die wegens hun activiteiten geacht moeten worden uitsluitend tot de Franse Gemeenschap te behoren.

De Vlaamse Executieve laat gelden dat de gemeente Sint-Pieters-Woluwe niet kan worden beschouwd als een instelling die, wegens haar activiteiten, geacht moet worden uitsluitend tot de Franse Gemeenschap te behoren. Zij kan evenmin als zodanig worden beschouwd, wanneer zij beslissingen neemt die verband houden met zulk een unicommunautaire instelling die op haar grondgebied is gelegen. Bovendien zou, in de huidige stand van het dossier, niet vaststaan dat de vereniging zonder winstoogmerk "Bibliothèque principale François Persoons de Woluwé-Saint-Pierre, de Woluwé-Saint-Lambert et des communes du Sud-Est de Bruxelles", gelet op haar activiteiten, uitsluitend onder de Franse Gemeenschap ressorteert. In zoverre de beperking van de toepasselijkheid van die decreten niet voortvloeit uit de bepalingen zelf ervan en meer bepaald uit artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978, zijn de decreten van 28 februari 1978 en 8 juli 1983, naar de mening van de Vlaamse Executieve, in strijd met artikel 59bis, § 4, eerste lid, van de Grondwet.

4.A.5. In haar op 14 oktober 1986 neergelegde conclusie betoont en motiveert de Franse Gemeenschapsexecutieve haar volkomen oneensgezindheid met de argumentatie van de Vlaamse Executieve betreffende het niet toepasselijk zijn van de decreten van 28 februari 1978 en 8 juli 1983 op de handelingen van de gemeenten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreffende de Franse unicommunautaire instellingen.

4.A.6. De Ministerraad heeft op 16 mei 1986 een conclusie neergelegd.

In een voorafgaande opmerking neemt de conclusienemer de formulering van de door de Raad van State gestelde prejudiciële vragen in overweging, in het licht van de normen die van toepassing zijn op het geschil dat voor dat rechtscollege aanhangig is.

Hij doet opmerken dat de gemeenten waaruit het Brusselse Gewest is samengesteld niet onderworpen zijn aan de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Ze blijven geregeld door de op 20 juli 1979 gecoördineerde wet tot oprichting van voorlopige gemeenschaps- en gewestinstellingen. Conclusienemer merkt op dat de principes vermeld in artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, en onder meer het onderscheid tussen gewoon en specifiek toezicht, opgenomen zijn in artikel 5 van het koninklijk besluit van 6 juli 1979 tot afbakening van de aangelegenheden inzake de organisatie van de ondergeschikte besturen, waarin een verschillend gewestelijk beleid verantwoord is, koninklijk besluit dat is uitgevaardigd ter uitvoering van voormelde gecoördineerde wet van 20 juli 1979.

Hij meent dat het Hof vermag van de letter van een prejudiciële vraag af te wijken, voor zover het

binnen het kader van het hoofdgescil blijft en de bedoeling van het rechtscollege dat de vraag stelt in acht neemt.

De volkomen inhoudelijke gelijkheid van de normen staat het Hof evenwel toe de prejudiciële vragen te beantwoorden, ongeacht de norm die op het geschil van toepassing is.

Na die opmerking te hebben geformuleerd, verklaart de Ministerraad dat het bestaan van een specifiek toezicht aan de vervulling van twee voorwaarden is ondergeschikt.

De eerste betreft de door het toezicht beoogde aangelegenheid. Die aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen.

De tweede voorwaarde heeft betrekking op degene die het toezicht organiseert. Die organisatie is een aan de wetgever voorbehouden aangelegenheid.

Volgens de Ministerraad is het klaarblijkelijk, dat het decreet van 28 februari 1978 de tweede voorwaarde niet vervult.

De Ministerraad affirmeert dat het door de Franse Gemeenschap aangevoerde specifiek toezicht georganiseerd is bij het besluit van de Executieve van de Franse Gemeenschap van 27 december 1982 houdende uitvoering van artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978.

Conclusienemer meent dat in hoofddorde dient te worden nagegaan of het uitleggend decreet van 8 juli 1983 het door de Franse Gemeenschap aangevoerde specifiek toezicht op genoeg volledige wijze heeft georganiseerd, aangezien het decreet van 28 februari 1978 dienaangaande niets heeft georganiseerd en het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 27 december 1982 elke grondwettelijke en wettelijke grondslag mist.

Hij is van mening dat paragraaf 2 van het enig artikel van het uitleggend decreet, dat ten doel zou gehad hebben het besluit van 27 december 1982 a posteriori geldig te verklaren, artikel 108 van de Grondwet miskent, volgens welk de organisatie van het toezicht noodzakelijk rechtstreeks van de wet of van het decreet moet uitgaan.

Conclusienemer beweert dat het uitleggend decreet de bewoordingen van het besluit van 27 december 1982 had moeten overnemen om aan het grondwettelijk voorschrift te beantwoorden.

Zijns inziens valt uit de redactie zelf van artikel 7 van de bijzondere wet, doordat daarin eveneens de uitdrukking "door de wet" wordt gebruikt, af te leiden dat alleen de wetgever het toezicht kan organiseren.

Conclusienemer laat gelden dat, bij ontstentenis van een volledige organisatie van het specifiek toezicht, een voorwaarde die het decreet van 28 februari 1978 niet vervult, of, a fortiori, van een regelmatige organisatie van datzelfde toezicht, een verplichting die het decreet van 8 juli 1983 en het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 27 december 1982 niet nakomen, dient te worden aangenomen dat het gewoon toezicht van toepassing blijft.

Hij verwijst dienaangaande naar het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State dat op 25 juli 1983 is uitgebracht over het ontwerp van koninklijk besluit nr. 208 tot oprichting van een Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten, alsmede naar het arrest van de afdeling

Administratie van de Raad van State nr. 23.519 van 5 oktober 1983.

Secundair stelt conclusienemer de vraag naar samenhang en opportuniteit van een specifiek toezicht in de bedoelde aangelegenheid.

In dat verband doet hij opmerken, dat de Staat en de Gemeenschappen, door het organiseren van specifieke vormen van toezicht, de bevoegdheid van de Gewesten op het gebied van het toezicht tot verdwijns toe zouden kunnen inkrimpen.

Buitendien gaat het specifiek toezicht naar zijn mening in tegen de huidige tendens om de gemeentelijke autonomie te verstevigen. Deze tendens zou onder meer haar neerslag hebben gevonden in de wet van 3 december 1984 tot wijziging van de bepalingen betreffende het toezicht op de handelingen van de gemeentelijke overheden.

Hij is bovendien van mening dat het van gebrek aan samenhang zou getuigen, dat de Koning, die bevoegd blijft tot het goedkeuren van de personeelsformaties, de begrotingen en de rekeningen van de gemeenten, constaterend dat een benoeming buiten de personeelsformatie om is verricht of de gemeentelijke financiën in gevaar dreigt te brengen, zou beroofd zijn van het vernietigingstoezicht, zodra het gaat om een bij een openbare bibliotheek gedetacheerd personeelslid.

Hierop doorgaand, beijvert de Ministerraad zich de redenen uiteen te zetten die volgens hem pleiten voor een samenhangend beleid op het niveau van het beheer van de gemeentelijke financiën.

De Ministerraad, die het vervolgens over artikel 10 van de bijzondere wet heeft, verklaart om welke redenen die bepaling niet bij machte zou zijn grondslag te verlenen aan de decreten van 1978 en van 1983.

Bijkomend laat conclusienemer gelden, dat de decreten van 28 februari 1978 en 8 juli 1983 in het aan de Raad van State voorgelegde geschil niet kunnen worden toegepast, zonder schending van artikel 59bis, § 4, eerste lid, van de Grondwet.

Naar zijn mening staat het buiten kijf, dat de vereniging zonder winstoogmerk "Bibliothèque principale François Persoons de Woluwé-Saint-Pierre, de Woluwé-Saint-Lambert et des communes du Sud-Est de Bruxelles", volgens haar statuten bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 28 januari 1982, een eentalig Franse instelling is. Het debat heeft geen betrekking op de controle over de bedoelde vereniging, maar wel op de uitoefening van het toezicht op de handelingen van een gemeente van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

4.A.7. De Waalse Gewestexecutieve laat gelden, dat de bevoegdheid van het Hof, wanneer het uitspraak doet op grond van artikel 15 van de organieke wet van 28 juni 1983, begrensd is door de juiste draagwijdte van de gestelde vragen alsook door de normen die het rechtscollege dat tot verwijzing beslist, met elkaar in strijd acht.

Verwijzend naar de arresten nummers 12, 13 en 15 van 25 maart 1986, betoogt ze dat aan de partijen voor het Hof niet de mogelijkheid is verleend om de inhoud van de gestelde vragen te wijzigen of te doen wijzigen en dat het Hof, ook al is het van oordeel dat de verwijzende rechter de teksten die toepasselijk zijn op de feiten van het geschil niet correct heeft bepaald, op dit punt de vragen toch niet kan verbeteren; het Hof zou evenmin uitspraak kunnen doen over de toepasselijkheid op de feiten van de zaak, van een norm die door de beslissing tot verwijzing niet

aan het Hof zou zijn voorgelegd.

De Waalse Gewestexecutieve is van mening, dat het Hof zich niet mag uitspreken over de territoriale bevoegdheid. Ze doet in dat verband opmerken, dat artikel 59bis, § 4, van de Grondwet niet in de prejudiciële vraag bedoeld is. Bovendien blijkt zowel uit de bewoordingen van de vragen als uit de overwegingen van de beslissingen tot verwijzing, dat de Raad van State ten deze de territoriale bevoegdheid van de Gemeenschap niet heeft betwist.

Volgens conclusienemer heeft de bijzondere wetgever een wetgevende en uitvoerende bevoegdheidsverdeling tot stand gebracht inzake organisatie en uitoefening van het administratief toezicht.

Het gewoon toezicht is verdeeld over de Staat en de Gewesten.

De nationale wetgever is bij uitsluiting bevoegd tot het wijzigen, in alle aangelegenheden, van de bepalingen van de gemeentewet die de procédés van toezicht en de aan toezicht onderworpen handelingen bepalen. Krachtens artikel 108, tweede lid, 6° van de Grondwet, kan hij evenwel geen afbreuk doen aan het beginsel van de wettigheidstoetsing noch aan dat van de controle van het algemeen belang.

Aan de gewestelijke wetgever zou de bevoegdheid zijn toegekend tot het wijzigen, in alle aangelegenheden, van de bepalingen van de gemeentewet die de procedures organiseren met betrekking tot de uitoefening van het algemeen of bijzonder toezicht, met inbegrip van de bepalingen van de gemeentewet die de toezichthoudende overheden aanwijzen. Daarenboven zijn de Gewesten bij uitsluiting bevoegd tot het uitoefenen, in alle aangelegenheden, van het algemeen of het bijzonder toezicht dat door de gemeentewet is ingesteld.

Artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet zou parallel aan de drie wetgevers - de nationale, de communautaire en de gewestelijke - de bevoegdheid toekennen tot het organiseren van een specifiek toezicht.

Om geldig te zijn moet de organisatie van dat toezicht aan drie voorwaarden voldoen.

Het specifiek toezicht moet, in al zijn onderdelen, door een wettelijke norm georganiseerd zijn. De wet of het decreet moet het procédé van toezicht bepalen, de aan toezicht onderworpen handelingen preciseren en de procedures organiseren - onder meer door de toezichthoudende overheid aan te wijzen.

Het specifiek toezicht kan aldus slechts worden georganiseerd in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de betrokken wetgever behoren.

Ten slotte mag het specifiek toezicht geen betrekking hebben op de handelingen die artikel 7, eerste lid, a), van de bijzondere wet voor de algemene bevoegdheid van de Gewesten reserveert, ten deze "inzonderheid de begrotingen, de jaarrekeningen, de personeelsformaties".

De lijst van de in artikel 7, eerste lid, a), van de bijzondere wet vermelde handelingen is niet beperkend. Het gaat slechts om voorbeelden, die met elkaar gemeen hebben dat ze handelingen zijn die door de gemeentewet aan het bijzonder toezicht van goedkeuring worden onderworpen.

Conclusienemer verklaart dat dient te worden aangenomen, op gevaar af die bepaling uit te hollen, dat het specifiek toezicht slechts betrekking kan hebben op de handelingen die door de gemeentewet niet aan een bijzonder toezicht worden onderworpen.

Artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet machtigt de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, door middel van bijzondere wettelijke normen, tot het organiseren van een algemeen of bijzonder toezicht op de handelingen die door de gemeentewet aan algemeen toezicht worden onderworpen, en tot het opdragen van de uitoefening van het aldus ingestelde toezicht aan de overheid welke die wettelijke normen aanwijzen.

Bij ontstentenis van een of meer voorwaarden waaraan, volgens conclusienemer, het specifiek toezicht moet voldoen wil het geldig georganiseerd zijn, zou het gewoon toezicht blijven voortbestaan. Overeenkomstig de bijzondere wet zou het door het Gewest worden uitgeoefend.

De Waalse Gewestexecutieve betoogt dat het decreet van 28 februari 1978, afzonderlijk genomen, geen specifiek toezicht organiseert in de zin van artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet. Zij staft dat betoog met verscheidene argumenten.

De Waalse Gewestexecutieve is met name van oordeel dat het decreet van 28 februari 1978, in de veronderstelling dat het de procédés van toezicht zou hebben ingesteld en de procedures zou hebben georganiseerd - hetgeen de Executieve betwist - het artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet schendt, doordat het verzuimt de overheid aan te wijzen die is geroepen om toezicht uit te oefenen.

Volgens dezelfde conclusienemer heeft men zich bij de bevoegdheidsoverdrachten die door het decreet van 28 februari 1978 zijn tot stand gebracht, beperkt tot het verlenen aan de Minister van Franse Cultuur van sommige opdrachten die voordien bij de Koning of bij andere ministers berustten, en tot het vervangen, voor de medeondertekening van de koninklijke besluiten, van de tussenkomst van andere ministers door die van de Minister van Franse Cultuur. Onder dit voorbehoud heeft het decreet van 28 februari 1978 het gewoon toezicht zoals door de gemeentewet ingesteld en georganiseerd, onaangeroerd gelaten.

Conclusienemer herinnert eraan dat de Franse Gemeenschapsexecutieve op 27 december 1982 een besluit heeft genomen met de bedoeling artikel 12 van het decreet van 1978 in werking te doen treden.

Hij constateert dat het besluit de procédés van toezicht bepaalt, de handelingen preciseert die aan het toezicht onderworpen zijn, de procedure organiseert en de Minister van de Franse Gemeenschapsexecutieve tot wiens bevoegdheid de openbare lectuurdienst behoort, ertoe machtigt het toezicht uit te oefenen.

Volgens de Waalse Gewestexecutieve mist voormeld besluit wettelijke grondslag. Het zou geen geldige steun vinden in het decreet van 1978, dat geen specifiek toezicht zou organiseren en dat de Executieve niet zou machtigen tot het organiseren van een dergelijk toezicht, dat, in 1978, niet onder de bevoegdheid van de culturele wetgever viel. Het zou evenmin rechtstreeks steun vinden in artikel 7 van de bijzondere wet, aangezien het eerste lid, b), van dat artikel een wettelijke norm zou vereisen voor de organisatie van een specifiek toezicht in alle onderdelen.

De Franse Gemeenschap zou, door het aannemen van het decreet van 8 juli 1983 en door het eraan

verlenen van terugwerkende kracht tot op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 28 februari 1978, impliciet hebben erkend, aldus conclusienemer, dat het decreet van 1978 geen specifiek toezicht heeft ingesteld in de zin van artikel 7 van de bijzondere wet.

De Waalse Gewestexecutieve merkt op, dat het decreet van 8 juli 1983, niettegenstaande zijn opschrift, ten doel heeft met terugwerkende kracht te strekking van het decreet van 28 februari 1978 te wijzigen, ten einde onder meer rechtsgrond te verlenen aan het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 27 december 1982.

De Waalse Gewestexecutieve meent echter, dat het decreet van 8 juli 1983 geen specifiek toezicht organiseert in de zin van artikel 7 van de bijzondere wet. Ze stelt vast dat het decreet, in overeenstemming met artikel 7, eerste lid, b), van de bijzondere wet de aan toezicht onderworpen handelingen uitsluit en de overheid gemachtigd tot het uitoefenen van het toezicht bepaalt. Het decreet schendt evenwel artikel 7 van de bijzondere wet, doordat het niet de procédés van toezicht bepaalt met de uitoefening waarvan de Executieve is belast en doordat het aan de Executieve de bevoegdheid delegeert tot het organiseren van de procedures betreffende het uitoefenen van het toezicht.

Conclusienemer constateert dat de eerste prejudiciële vraag op de veronderstelling berust, dat door het decreet van 28 februari 1978, uitgelegd door het decreet van 8 juli 1983, op geldige wijze een specifiek toezicht zou zijn georganiseerd.

Deze eerste vraag van de Raad van State aan het Hof gaat over een eventuele schending van artikel 7, eerste lid, a), van de bijzondere wet, doordat de Franse Gemeenschapsexecutieve door het decreet ermee belast wordt het specifiek toezicht uit te oefenen op de handelingen van de gemeentelijke overheden houdende benoeming van de personeelsleden van de openbare bibliotheken.

De Waalse Gewestexecutieve meent, dat het Hof op deze eerste vraag negatief moet antwoorden.

Volgens conclusienemer kan het specifiek toezicht geen betrekking hebben op de handelingen die de gemeentewet aan een bijzonder toezicht onderwerpt.

Vermits de bedoelde handelingen door de gemeentewet niet aan bijzonder toezicht worden onderworpen, zou het in overeenstemming zijn met artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ze aan specifiek toezicht te onderwerpen.

4.B.1. Artikel 108, derde lid, van de Grondwet machtigt de wetgever, bij beslissing met bijzondere meerderheid, aan de Raden van de Gemeenschap of van het Gewest de bevoegdheid op te dragen tot het regelen van de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht.

4.B.2. Gebruik makend van de mogelijkheid geboden door die bepaling, is de bijzondere wetgever overgegaan tot diverse bevoegdheidstoewijzingen inzake toezicht.

Artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 wijst aan het Gewest de bevoegdheid toe tot het organiseren van de procedures van het administratief toezicht en tot het uitoefenen van dat toezicht op de provincies, de gemeenten en de agglomeraties en federaties van gemeenten, wat het gewoon administratief toezicht betreft.

Bij overgangsmaatregel zijn de Gewesten echter niet bevoegd voor het gewoon administratief toezicht wat betreft de provincie Brabant en de gemeenten opgenoemd in de artikelen 7 en 8 van de

wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

Artikel 7 kent aan het Gewest dezelfde bevoegdheid toe om de procedures te organiseren en het toezicht uit te oefenen voor de "andere handelingen", maar preciseert dat die bevoegdheid is uitgesloten wanneer door de wet of het gemeenschapsdecreet een specifiek toezicht is georganiseerd met betrekking tot de materies waarvoor respectievelijk de nationale en de gemeenschapsoverheid bevoegd zijn.

4.B.3. Opdat een Gemeenschap het door artikel 7 van de bijzondere wet voorgeschreven specifiek toezicht zou kunnen instellen, moet dat toezicht betrekking hebben op aangelegenheden :

- a) waarvoor de Gemeenschappen krachtens de Grondwet of de bijzondere wet bevoegd zijn;
- b) voor het regelen waarvan de betrokken Gemeenschap bepaalde opdrachten aan ondergeschikte besturen heeft toevertrouwd en de manier waarop die opdrachten moeten worden vervuld, heeft bepaald.

4.B.4. Wanneer de gemeenschapswetgever aldus bevoegd is om een specifiek toezicht in te stellen, oefent hij die bevoegdheid slechts oprechtsgeldige wijze uit indien het decreet dat toezicht "organiseert".

De organisatie van een specifiek toezicht omvat de bepaling van de handelingen waarop het toezicht slaat, van het procédé van toezicht, van de toezichthoudende overheid en van de wezensbestanddelen van de procedure.

4.B.5.a. Naar luid van artikel 4, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn "de bibliotheken, discotheken en soortgelijke diensten" culturele aangelegenheden als bedoeld in artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet. De materie die het onderwerp is van de decreten van 1978 en van 1983 behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschap.

4.B.5.b. Bij het regelen van deze aangelegenheid vertrouwt het decreet van 28 februari 1978 bepaalde opdrachten aan de gemeenten toe en regelt het de wijze waarop zij die moeten vervullen, met name wat de benoeming betreft van het personeel van de openbare bibliotheken.

4.B.5.c. De gemeenschapswetgever is bijgevolg krachtens artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bevoegd om dienaangaande een specifiek toezicht in te stellen.

4.B.6.a. Het decreet van 8 juli 1983 tot uitlegging van artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978 beoogt "al de handelingen van de gemeenten, de provincies en de agglomeraties en de federaties van gemeenten, die betrekking hebben op de bibliotheken bedoeld bij artikel 1, met inbegrip de beslissingen die tot doel hebben openbare bibliotheken, onderworpen aan de toepassing van dit decreet, op te richten en te organiseren, met uitzondering van de handelingen bedoeld bij artikel 7, alinea 1, a) van de bijzondere wet van de hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980". Zodoende biedt het decreet niet de mogelijkheid tot afbakening van de handelingen van de gedecentraliseerde overheden die het aan toezicht wil onderwerpen, en vertekent het daardoor het begrip specifiek toezicht zelf.

4.B.6.b. Voor het overige bepaalt voormeld decreet niet het procédé van toezicht dat zou worden toegepast.

4.B.6.c. Aldus heeft de decreetgever ten deze verzuimd twee dementen te bepalen die ieder onontbeerlijk zijn opdat een specifiek toezicht geldig zou zijn ingesteld. Derhalve kon hij de uitoefening van dat toezicht niet aan de Executieve opdragen.

Hieruit volgt dat de Gemeenschapswetgever de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden materiële bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten schendt.

Er is dus geen aanleiding tot onderzoek van de vraag of en in hoever een specifiek toezicht de bevoegdheid van het Gewest inzake gewoon toezicht laat bestaan voor de aspecten van de handelingen van de gedecentraliseerde overheden die niet samenhangen met de hun door de Gemeenschapswetgever toevertrouwde opdrachten.

In onderhavige zaak dient evenmin de territoriale bevoegdheid van de decreetgever te worden onderzocht.

Over de tweede prejudiciële vraag

5.B. Daar het onderzoek van de eerste prejudiciële vraag tot de vaststelling heeft geleid van een overschrijding van materiële bevoegdheid, vervalt de tweede prejudiciële vraag waarbij de bevoegdheid *ratione temporis* van de decreetgever in het geding is gebracht.

OM DIE REDENEN,

Het Hof

zegt voor recht :

1) Artikel 12 van het decreet van 28 februari 1978 van de Cultuurraad van de Franse cultuurgemeenschap, zoals uitgelegd door het enige artikel, § 2, van het decreet van 8 juli 1983 van de Franse Gemeenschapsraad, schendt de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

2) De tweede prejudiciële vraag vervalt.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 30 juni 1987, door het Hof samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en E. GUTT, de rechters I. PETRY, J. SAROT, J. WATHELET, D. ANDRE, F. DEBAEDTS, L. DE GREVE, L.P. SUETENS en H. BOEL, bijgestaan door de griffier H. VAN DER ZWALMEN, zitting houdende onder voorzitterschap van voorzitter E. GUTT.

De griffier,
Henri VAN DER ZWALMEN

De voorzitter,
Etienne GUTT